

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตั้งแต่ตารางที่ ๔ จนถึงตารางที่ ๕๒ ในบทที่ ๔ ทำให้เราทราบระดับความสามารถของครูห้องปฏิบัติการภาษาในจังหวัดพระนคร รวมทั้งวิธีการปฏิบัติการต่าง ๆ ซึ่งสื่อให้เห็นความสามารถของครูเหล่านั้น ต่อไปนี้ จะได้สรุปผลของการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะพร้อมไปด้วย

๕.๑ สรุปปัญหาเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของห้องปฏิบัติการภาษาในจังหวัดพระนคร

ผลจากข้อ ๒.๑ ในบทที่ ๒ ว่าด้วยลักษณะห้องปฏิบัติการภาษา ๑๔ แห่งในจังหวัดพระนคร สามารถสรุปได้ดังนี้

๕.๑.๑ ปัญหา ห้องปฏิบัติการภาษาส่วนมากทำการติดตั้งแบบห้องสมุด (Library Type) แต่ใช้แบบกระจายเสียง (Broadcast Type) ทำให้การใช้ไม่คุ้มค่าใช้จ่ายในการติดตั้ง เพราะหากครูทำการสอนแบบกระจายเสียง ก็ไม่ต้องใช้จ่ายเงินทองมากมายในการติดตั้งแบบห้องสมุด

ข้อเสนอแนะ ครูควรได้รับการอบรมเรื่องวิธีใช้ห้องปฏิบัติการภาษาในการสอนภาษาต่าง ๆ ให้ดีกว่านี้ โดยให้สถาบันการศึกษาช่วยให้การศึกษารอบรู้และผลิตครูห้องปฏิบัติการภาษาให้มีความรู้ในเรื่องการใช้ดีกว่านี้

๕.๑.๒ ปัญหา ห้องปฏิบัติการภาษาส่วนใหญ่มีการติดตั้งระบบติดต่อกายใน และฟังเพื่อแก้ไข (Monitoring) แต่ครูผู้ใช้มิได้ดำเนินการสอนสนความมุ่งหมาย กล่าวคือครูส่วนมากติดต่อกายในหรือฟังนักเรียนเพื่อทดสอบความก้าวหน้าและความสนใจของนักเรียนเพียงบางครั้งเท่านั้น โดยปล่อยให้นักเรียนฟังจากเทปทเรียนเป็นส่วนใหญ่ (ดูตารางที่ ๓๕)

ข้อเสนอแนะ ครูควรทำความเข้าใจกับการติดต่อบนนี้ให้ดีขึ้น กล่าวคือ พยายามศึกษาการใช้ปุ่มและสวิชต่าง ๆ เพื่อให้สามารถใช้ได้ถ่องแท้แล้ว

นอกจากนี้ครูควรต้องฝึกออกเสียงคำต่าง ๆ ที่อยู่ในบทเรียนเพื่อให้เกิดความมั่นใจและพร้อมที่จะแก่นักเรียนได้ หากได้ยินนักเรียนออกเสียงคำใดผิด

๕.๑.๓ ปัญหา ห้องปฏิบัติการภาษาขาดเจ้าหน้าที่คุมเครื่องประจำ (Full-time Technician) จึงไม่มีใครคอยดูแลเครื่อง ปล่อยให้ครูห้องปฏิบัติการภาษาซึ่งยังไม่มีความรู้เรื่องเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องปฏิบัติการภาษาคิดควบคุมครูจึงต้องมีการะหลาหลายอย่างเมื่อเครื่องมืออุปกรณ์ชำรุด ก็ไม่มีใครแก้ไข บางแห่งต้องหยุดชงักการใช้ห้องปฏิบัติการภาษา

ข้อเสนอแนะ หน่วยงานหรือองค์การเจ้าสังกัดควรเตรียมงบประมาณสำหรับจ้างเจ้าหน้าที่คุมเครื่องไว้ประจำด้วย ไม่ควรจัดงบประมาณเฉพาะสำหรับห้องปฏิบัติการภาษาอย่างเดียว

๕.๑.๔ ปัญหา อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในห้องปฏิบัติการภาษานับแต่ที่อยู่บนเครื่องบังคับมาจนถึงที่อยู่ในคูหาของนักเรียน ส่วนมากมีคุณภาพก็เนื่องจากติดตั้งมานานนัก มีข้อสังเกตอย่างหนึ่งคือ หากสถาบันใดสั่งติดตั้งห้องปฏิบัติการภาษาคด้วยเอง จะเป็นคด้วยเงินทุนของสถาบันหรือจากงบประมาณแผ่นดินก็ดี ก็มักจะได้ของที่คุณภาพใช้การได้ดี แต่ถ้าได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศในโครงการใดโครงการหนึ่ง มักจะได้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ไม่ไค้นานเนื่องจากเครื่องมืออุปกรณ์เหล่านั้นประกอบขึ้นสำหรับเมืองหนาว เมื่อมาอยู่ในเมืองไทยซึ่งอากาศร้อยอุปกรณ์บางอย่างก็เสื่อมคุณภาพไป เช่น สายพาน หรือล้อยาง ในเครื่องบันทึกเสียง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ หากจะมีการติดตั้งห้องปฏิบัติการภาษาขึ้นมาแล้วควรเลือกชนิดที่สามารถทนความร้อนและความชื้นได้ดี และควรพิจารณาเลือกชนิดที่มีคุณภาพดีที่สุดเท่าที่มีอยู่ในเมืองไทย ซึ่งจะทราบได้ก็ต่อเมื่อ เราสนใจสอบถามผู้เคยใช้ห้องปฏิบัติการภาษาเท่านั้น

๕.๑.๕ ปัญหา ห้องปฏิบัติการภาษาส่วนมากมิได้ปรับอากาศ ทำให้ร้อนอบอ้าวในเวลาเรียน เพราะต้องปิดประตูเพื่อป้องกันเสียงรบกวนจากภายนอก โดยเฉพาะในกรณีห้องปฏิบัติการภาษานั้นตั้งอยู่ใกล้ถนน ที่มีผู้คนจอแจหรือรถยนต์หลุกหลอน เป็นเหตุให้การเรียนในห้องปฏิบัติการภาษาไม่ได้อรรถาธิบาย

ข้อเสนอแนะ ในการคำรึกคิดห้องปฏิบัติการภาษา หากห้องที่จะใช้เป็นที่ห้องปฏิบัติการอยู่ในที่มีเสียงอึกทึกหรือร้อนอบอ้าว ไม่มีลมพัดผ่านก็ควรสร้างมุ้งประมาณสำหรับติดตั้งเครื่องปรับอากาศด้วย ในการสร้างห้องปรับอากาศควรจะมีคอยล์แผ่นกันเสียง (Acoustic board) เพื่อให้เป็นห้องที่แยกกันเสียงจากภายนอกบริเวณใด จะทำให้การเรียนได้ผลดีกว่าห้องเรียนธรรมดา หรือปรับอากาศแต่ไม่ใช่ระบบกันเสียง

๕.๑.๖ ปัญหา ห้องปฏิบัติการภาษาในจังหวัดพระนครส่วนมากขาดอุปกรณ์ประเภทเครื่องฉาย บางแห่งจัดเตรียมห้องฉายไว้เรียบร้อยแต่ไม่มีเครื่องฉาย ที่เป็นเช่นนั้น เพราะห้องปฏิบัติการภาษามิงบประมาณจำกัด เครื่องฉายแต่ละชนิดราคาแพง เมื่อมีเครื่องฉายแล้วก็ต้องหาอุปกรณ์ประเภทฉาย (Projected material) โทแบกภาพยนตร์ สไลด์, ฟิโอมสทริปมาใช้ ครูไม่มีเวลาหรือไม่ทราบแหล่งอุปกรณ์เหล่านั้น การไร้เครื่องฉาย ประกอบการสอน จึงเป็นความเดือดร้อนสำหรับครูห้องปฏิบัติการภาษาไปเสีย

ข้อเสนอแนะ หากจะมีการติดตั้งห้องปฏิบัติการภาษาประเภทที่มีเครื่องมือสมบูรณ์ (ระบบที่ ๕ ประเภทห้องสมุด) ก็ควรจะมุ้งประมาณสำหรับซื้อเครื่องฉายและอุปกรณ์ประเภทฉายต่าง ๆ ด้วย มิฉะนั้นการติดตั้งห้องปฏิบัติการภาษาจะไม่ได้ประโยชน์เท่าที่ควร

๕.๑๓ ปัญหา ห้องปฏิบัติการภาษาส่วนใหญ่ไม่มีห้องควบคุม (Control room) ห้องบันทึกเสียง (Recording room) และห้องเก็บเสียง (Storage) เครื่องบันทึกอยู่ในห้องปฏิบัติการภาษาเดียวกัน ทั้งนี้เพราะส่วนมากห้องปฏิบัติการภาษายังมีเนื้อที่จำกัดเนื่องจากไม่ใคร่สร้างขึ้นมาเพื่อทำเป็นห้องปฏิบัติการโดยเฉพาะ หากแต่เสาะหาห้องใดห้องหนึ่งในตัวอาคารนั้น ข้อเสนอแนะ ในกรณีที่การติดตั้งห้องปฏิบัติการภาษาเป็นโครงการระยะยาว และจัดให้อยู่ในอาคารที่มีโครงการจะสร้างขึ้นมา ควรให้สถาปนิกออกแบบห้องปฏิบัติการภาษารวมมีอกัมแผนกภาษาและหัวหน้าแผนกโสตทัศนศึกษา (ถ้ามี) เพื่อจะจัดห้องที่มีขนาดถูกต้องและตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสม

๕.๑๔ ปัญหา ห้องปฏิบัติการภาษาส่วนใหญ่ยังขาดอุปกรณ์ประเภทแผนภูมิ แผนภาพและรูปภาพ แผนภูมิอาจนำมาใช้ในการจำแนกประเภทของเสียง แผนภาพอาจนำมาใช้แสดงอวัยวะการออกเสียงในการกล่าวคำหรือเสียงต่าง ๆ เช่นแสดงตำแหน่งของลิ้นเมื่อออกเสียง th, y, และ l เป็นต้น ส่วนรูปภาพก็นำมาใช้ประกอบการสอนแผนการแปลโดยตรง เช่น เมื่อเสียงจากเทปทเรียนถามว่า "What is this?" ครูก็รูปภาพแมวขึ้น นักเรียนก็ตอบ "This a cat" แต่ปัญหาการใช้อุปกรณ์ประเภทนี้คือ ครูยังไม่ใคร่ใช้อุปกรณ์ดังกล่าวเท่าที่ควร จากการวิจัยพบว่า ครูที่ใช้แผนภูมิ แผนภาพ และรูปภาพ ประกอบการสอนในห้องปฏิบัติการภาษา ขอยครั้งมีจำนวนครั้งเพียง ๓๕.๗๒% เท่านั้น ซึ่งแสดงว่าครูห้องปฏิบัติการภาษาของเรา ยังไม่เห็นความสำคัญของอุปกรณ์ประเภทนี้พอ (ดูตารางที่ ๕๐)

ข้อเสนอแนะ ควรเปิดอบรมครูห้องปฏิบัติการภาษาเกี่ยวกับการใช้ อุปกรณ์เกี่ยวกับประเภทนี้ประกอบการสอน เพื่อส่งเสริมความรู้ ความสามารถ และมีทัศนคติที่ดีต่ออุปกรณ์ประเภทนี้มากยิ่งขึ้น

๕.๑.๕ ปัญหา การตั้งห้องปฏิบัติการภาษาส่วนมากมีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์^{๑๕๖}
ในการสอนภาษาหนึ่งภาษาใดโดยเฉพาะ โดยทั่วไปแล้วห้อง
ปฏิบัติการภาษา ไม่จำเป็นที่จะสอนภาษาต่างประเทศเพียงภาษา
เดียว อาจจะสอนภาษาของตน เช่นภาษากลางสำหรับนักเรียนมา
จากภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือภาคเหนือก็ได้ และเพื่อ
จะให้คุ้มกับการลงทุนที่สูญเสียไป จึงควรทำการสอนให้มากกว่า
หนึ่งภาษา

ข้อเสนอแนะ เมื่อทำการจัดตั้งห้องปฏิบัติการภาษาขึ้นแล้ว แผนก
วิชาภาษาต่าง ๆ ควรให้ห้องปฏิบัติการภาษาร่วมกัน ไม่ใช่แยกเป็น
ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน หรือภาษาอังกฤษ อย่างที่กระทำ
อยู่บางสถาบันขณะนี้

๕.๒ สรุปปัญหา เกี่ยวกับความสามารถของครูห้องปฏิบัติการภาษา

๕.๒.๑ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับห้องปฏิบัติการภาษา

๕.๒.๑.๑ ปัญหา ครูห้องปฏิบัติการภาษายังไม่ทราบการแบ่งประเภท
และระบบการใช้ห้องปฏิบัติการภาษานัก แม้ส่วนใหญ่จะทราบ
เรื่องนิตยสาร แต่ก็มีส่วนน้อย ที่ยังไม่มีความรู้ดี

ข้อเสนอแนะ ครูควรศึกษาใหม่ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ
ห้องปฏิบัติการภาษามากขึ้น เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุง
การสอนของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

๕.๒.๑.๒ ปัญหา ครูส่วนมากยังมีความรู้ในเรื่องหน้าที่ของห้อง
ปฏิบัติการภาษาเพียงปานกลาง เท่านั้น

ข้อเสนอแนะ ครูควรพยายามศึกษาเพิ่มพูนความสามารถ
ของตนให้ดียิ่งขึ้น

ขอเสนอแนะ (ดู ข้อ ๕.๑.๓)

๕.๒.๑.๗ ปัญหา ครูห้องปฏิบัติการภาษาส่วนใหญ่มีความในเรื่อง เครื่องบันทึกเสียง, เทป, เครื่องเล่นแผ่นเสียง และ แผ่นเสียงอยู่ในขั้นดีมาก ประมาณ ๔๐% ห่างจากระดับ มาตราฐาน ๖๐%

ขอเสนอแนะ

- ๑. เป็นหน้าที่ของศูนย์ โสตทัศนศึกษาที่จะ เปิดอบรมครูห้องปฏิบัติการภาษาให้มีความรู้ในเรื่องนี้ เป็นอย่างทั่วทุกคนไป
- ๒. ครูเองต้องให้ความสนใจกับ เครื่องบันทึกเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียงมากเป็นพิเศษแล้ว ความรู้ในเรื่อง เทปและแผ่นเสียงก็จะตามมาเอง

๕.๒.๑.๘ ปัญหา การทราบดีค่าใช้จ่ายในการติดตั้งห้องปฏิบัติการภาษา ของสถาบันที่คนสั่ง ก็คืออยู่และของสถาบันอื่น ๆ ถือว่าเป็นความสามารถอย่างหนึ่งของครู เพราะจะขอยืมให้ครูพิจารณา ตำแหน่งห้องปฏิบัติการภาษาของตนว่าดีพอแล้ว หรือยัง ต้องการปรับปรุงแก้ไขอยู่ ห้องปฏิบัติการภาษาของตน สำหรับปัญหาเรื่องนักคือ ครูส่วนใหญ่มีความรู้ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการติดตั้งห้องปฏิบัติการภาษาของตนดีมาก แต่มีความรู้เรื่องค่าใช้จ่ายในการติดตั้งห้องปฏิบัติการภาษาของสถาบันอื่น เพียงปานกลาง ทำให้ขาดความสมบูรณ์และไม่สามารถเปรียบเทียบราคาของตนเองและของเขาคัดค้านอย่างไร

ขอเสนอแนะ ครูต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษด้วยการสอบถาม จากครูห้อง ปฏิบัติการภาษาสถาบันอื่นในฐานะเพื่อนร่วมอาชีพ จะทำให้เป็นศูนย์ที่ตากว่างขวาง

๕.๒.๑.๘ ปัญหา เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ และการซ่อมแซมเล็ก ๆ น้อย ๆ ครูของปฏิบัติการภาษามีความรู้เพียงปานกลางเท่านั้น หากคิดซัดเรื่องการใช้ อย่างไรก็มีครูถามครู (เจ้าหน้าที่คุมเครื่องหรือตัวแทนบริษัท) เสียก่อน มีน้อยที่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ หากมี ซ่อมแซม แต่เพียงเล็กน้อย ก็ต้องเรียกเจ้าหน้าที่ คุมเครื่องหรือช่างจากบริษัทมาจัดการ ไม่คิดจะหาวิธี แก้ไขด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะ ครูควรสอบถามวิธีใช้ จากตัวแทนบริษัทหรือครูอย่างที่เคยยกมาแล้วลองปฏิบัติดู จนกว่าแน่ใจจึงจะใช้ โดยอย่างดี นอกจากนี้ควรศึกษาลักษณะของ เครื่องมือเพื่อการซ่อมแซมเวลาที่มีการชำรุดเล็ก ๆ น้อย ๆ ด้วย

๕.๒.๑.๑๐ ปัญหา ครูของปฏิบัติการภาษาส่วนใหญ่ ไม่คิดจะให้มีที่ปรึกษา (Consultant) นับเป็นความคิดผิดที่ไม่เห็นประโยชน์ของที่ปรึกษา เพราะที่ปรึกษาขอมเป็นผู้ชำนาญงานด้านนี้ มาก่อน อาจช่วยแก้ปัญหาต่าง ทั้งการสอนและการควบคุมเครื่องด้วย

ข้อเสนอแนะ ครูควรวางโครงการ เลือกหาที่ปรึกษาสำหรับห้องปฏิบัติการภาษาไว้สักหนึ่งคน แต่ควรเลือกผู้มีความสามารถเพียงพอ และควรมีความรู้เรื่องไฟฟ้า ไม่น้อยกว่าเจ้าหน้าที่คุมเครื่อง

๕.๒.๑.๑๑ ปัญหา ครูของปฏิบัติการภาษาส่วนมากมีความรู้ในเรื่องการป้องกัน รั่วซึมและบำรุงซ่อมแซมปานกลาง แต่เนก

ที่ขาดเจ้าหน้าที่คอยซ่อมแซมช่วยเหลือ ครูจึงรับภาระ
การรักษารองกันเครื่องมือเหล่านั้นเสียเอง ผลที่ได้
จึงไม่สู้ดีนัก

ข้อเสนอแนะ ครูควรศึกษาวิธีรักษาป้องกันจากตัวแทน
บริษัทที่มามีคั้งเครื่องโดยเฉพาะอย่างยิ่งคงให้ให้เป็น
ก่อน จึงจะป้องกันข้อผิดพลาดเสียหายได้ นอกจากนี้
ครูควรศึกษาเพิ่มเติมจากตำราหรือผู้รู้เข้าใจทั้งหลาย
เพื่อเพิ่มพูนความสามารถของตน

๕.๒.๑.๑๒ ปัญหา ครูที่ฉลาดยอมเลือกใช้คนเป็น กล่าวคือเลือกใช้
ผู้ที่เหมาะสมกับงานนั้น ๆ สำหรับห้องปฏิบัติการภาษา
ครูยอมมีความสามารถเลือกนักศึกษาหรือนักเรียนที่มีความรู้
เรื่องไฟฟ้า (เรียนทางไฟฟ้า) สักกลุ่มหนึ่ง (๓ - ๕ คน)
มาช่วยงาน รักษาป้องกันและบำรุงซ่อมแซมเครื่องมือ
อุปกรณ์ต่าง ๆ แทนครูเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระ และ
ฝึกหัดความชำนาญของนักเรียนไปด้วย สำหรับห้องปฏิบัติ
การภาษาต่าง ๆ ในพระนคร นักเรียนแทบจะไม่สืบทบาท
การดูแลห้องปฏิบัติการภาษาเลย เพราะถือว่าครูเท่านั้น
ที่ควบคุม "ตะคอง" ได้ นักเรียนหรือจะมายุ่งกับเครื่อง
มือราคาเรือนแสน ^{ไม่ได้} คงตารางที่ ๒๖ เราจะทราบความจริง
ในเรื่องนี้

ข้อเสนอแนะ ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนหรือนักศึกษาที่มีความ
ความรู้หรือเรียนมาทางนี้ให้มีโอกาสเข้าช่วยเหลืองานรักษา
หรือป้องกันและบำรุงซ่อมแซมห้องปฏิบัติการภาษาบ้าง

๕.๒.๓ ความสามารถในด้านการเตรียมบทเรียนและวิธีการสอนโดยทั่วไป

๕.๒.๓.๑ ปัญหา บทเรียนส่วนมากที่ใช้อยู่ในห้องปฏิบัติการภาษาเป็นบทเรียนสำเร็จรูป คือจัดชื่อทามาเป็นชุด ดังนั้นครูเป็นจำนวนมากจึงไม่ต้องเตรียมบท (script) สำหรับบทเรียน อย่างไรก็ตามเป็นที่น่ายินดีว่าทุกครั้งที่เขียนบทเรียน ก็ต้องมีการเขียนบท ทั้งครูเขียนเอง และส่วนใหญ่ให้คนอื่นเช่น คณะกรรมการแผนกภาษา หรือชาวต่างประเทศที่มาช่วยเหลือ เป็นผู้เขียนรวมทั้งอ่านบันทึกเสียงให้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ ครูควรเตรียมบทเรียนและเขียนบทด้วยตนเองมากกว่านี้ เพื่อจะได้บทเรียนที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ของไทย และควรจะให้เจ้าของภาษานั้นได้ร่วมในการเตรียมและบันทึกเสียงบทเรียนด้วย อนึ่ง ผู้ที่จะอ่านบันทึกเสียงควรจะมีทั้งผู้ชายและผู้หญิง เพื่อให้ นักเรียนไถยีนเสียงของทั้งสองเพศ

๕.๒.๓.๒ ปัญหา ปรกติเทปบทเรียนจะมีแบบมาตรฐานสำหรับบรรยาย นำเทปรวมทั้งคำสั่งที่เป็นภาษาที่เรียน แต่สำหรับเทปบทเรียนที่จัดกันอยู่ในห้องปฏิบัติการภาษาในพระนครนั้นยังไม่มีแบบมาตรฐานสำหรับบรรยาย นำเทปดังกล่าว คงบรรยายไปตามความพอใจของผู้เตรียมบทเรียน และการใช้ภาษาคำสั่งนั้นมักใช้ภาษาที่เรียนเป็นหลัก (ดูตารางที่ ๔๖)

ข้อเสนอแนะ ปรกติการเก็บรักษาเทป ครูห้องปฏิบัติการภาษาต้องเก็บรักษาเอง โดยมีคู่มือหรือหิ้งมาตรฐานสำหรับเก็บเทปต่าง ๆ พร้อมกับมีหนังสือทะเบียนเทป มีบัตรประจำเทป มีคู่มือเก็บบัตร (Card Catalogue) และมีบัญชีสำรวจเทปด้วย สำหรับครูห้องปฏิบัติการภาษา

ในพระนครผู้ที่เก็บแพงเองมีจำนวนพอ ๆ กับผู้ที่ให้คนอื่นเก็บ
เก็บแพงให้ ส่วนมากของปฏิบัติการภาษายังขาดคุณภาพมาตรฐาน
สำหรับเก็บแพง ไม่มีใครประจำแพงไม่มีผู้ขึ้นเก็บบัตร รวม
ทำไม่มีหนังสือทะเบียนแพงและแบบสำรวจแพงขึ้น

(ดู ตารางที่ ๓๒ - ๓๕)

ข้อเสนอแนะ หอปฏิบัติการภาษาควรเตรียมอุปกรณ์เหล่านี้
ให้พร้อม และควรทวงหาความรู้การเก็บรักษาให้ดีพอสมควร
ทั้งนี้เพราะหอปฏิบัติการภาษาของ ขยายกิจการต่อไปไม่ได้หยุด
อยู่แค่นี้

๕.๒.๓.๔ ปัญหา โดยทั่วไประหว่างทำการสอนอยู่ในหอปฏิบัติการภาษา
ครูของความคุมการเขียนของนักเรียนตลอดเวลา เพื่อแก้ไข
ข้อผิดพลาดสำรวจความสนใจของนักเรียน โดยใช้ระบบ
การติดต่อภายใน (Intercom) จากการวิจัยทราบว่า
ครูปฏิบัติการภาษาเพียง ๕๓.๑๔% ที่อยู่ตลอดเวลาที่สอน
และส่วนใหญ่ติดต่อภายในกับนักเรียน เพื่อการแก้ไขข้อผิดพลาด
โดยวิธี Monitoring เพียงบางครั้ง ดังนั้นนักเรียน
จึงมีความสัมพันธ์กับครูน้อย และติดต่อคำถามปัญหาที่เรียน
กับครูเพียงบางครั้งเช่นกัน (ดูตารางที่ ๓๖ - ๔๐)

ข้อเสนอแนะ

๑. ครูควรอยู่ตลอดเวลาที่ทำการสอน
๒. ควรใช้อุปกรณ์ระบบติดต่อภายในให้เป็นประโยชน์
เต็มที่ เพราะมีของแล้วไม่ใช่ให้เกิดประโยชน์
ก็ไม่คุ้มค่า

๕.๒.๓.๕ ปัญหา หอปฏิบัติการภาษาจะต้องมีแบบฟอร์มหลายอย่างเพื่อ
ให้การปฏิบัติงานเป็นไปโดยเรียบร้อย นอกจากนี้ ครูต้อง
สำรวจการเข้าเรียนของนักเรียนทุกครั้ง และถือเป็นหน้าที่สำ-

ด้วย จากการวิจัยพบว่า แมครูส่วนใหญ่จะสำรวจ
การเข้าเรียนทุกครั้ง และมีแบบฟอร์มต่าง ๆ แล้วก็ตาม
แต่มีจำนวนเพียง ๒๕.๐๓% และแบบฟอร์มเหล่านั้นครู
ไม่ได้คิดขึ้นเอง ให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนของเมือง
ไทย (คูตารางที่ ๔๑ - ๔๒)

ข้อเสนอแนะ

๑. ครูควรสำรวจการเข้าเรียนของนักเรียนทุกครั้ง
๒. ครูควรออกแบบฟอร์มต่าง ๆ และปรับปรุง
แก้ไขให้เหมาะสม

๕.๒.๓.๖ ปัญหา ในช่วงโมงแรกที่เข้าเรียนในห้องปฏิบัติการภาษา
สำหรับนักเรียนใหม่ ครูควรจัดให้มีการปดมนิเทศ์นักเรียน
โดยการใช้เทปปดมนิเทศ์ และฝึกฝนทาคความรู้ในเรื่อง
การปดมนิเทศ์อย่างดีด้วย จากการวิจัยครูยังเห็นคุณค่า
ของการปดมนิเทศ์กันน้อย ไม่มีเทปปดมนิทเทศ์และมีความรู้
เรื่องการปดมนิเทศ์เพียงปานกลางเท่านั้น (คูตารางที่ ๔๑-๔๔)

ข้อเสนอแนะ ครูควรจัดให้มีการปดมนิเทศ์ทุกครั้ง ๆ
ในช่วงโมง แรกสำหรับนักเรียนใหม่ และควรทำเทป
ปดมนิเทศ์ที่ให้นักเรียนได้ฝึกหัดใช้เทปในตัว ตลอดจน
ทาคความรู้ในเรื่องการปดมนิเทศ์ให้พอ

๕.๒.๓.๗ ปัญหา การเรียนในห้องปฏิบัติการภาษาที่ระยะหนึ่ง ผู้
เรียนจะเริ่มรู้สึกเมื่อยล้า เพราะหูฟังเพิ่มน้ำหนักขึ้น ฉาบทเรียน
นี้ยากก็ยิ่งจะเพิ่มความอ่อนเพลียแก่นักเรียน โดยเฉพาะ
นักเรียนในกรณีที่ไม่ใช่ห้องปรับอากาศ จึงควรจะให้มีการพัก
ระหว่างเวลาเรียนประมาณ ๕ นาที ในกาบทุคที่นี้
อาจจะมีการเปิดเพลง หรือดนตรีให้ฟัง หรือให้นักเรียนออกไป

นอกห้องปฏิบัติการภาษาได้ จากการวิจัยครูส่วนใหญ่ให้นักเรียน
หยุดพักระหว่างเวลาเรียนเพียงบางครั้งเท่านั้น และไม่ให้นักเรียน
มีกิจกรรมใด ๆ แต่ปล่อยให้ออกนอกห้องปฏิบัติการภาษาได้

ข้อเสนอแนะ

๑. ครูควรให้มีการหยุดพักทุก ๆ ชั่วโมงที่เรียนในห้อง
ปฏิบัติการภาษา
๒. ในเวลาหยุดพักควรเปิดเพลงพื้นเมืองภาษาที่เรียน
ผ่อนคลายความตึงเครียด

๕.๒.๓.๔ ปัญหา เรื่องการใช้อุปกรณ์ประเภทเครื่องฉายแผ่นภูมิ แผนที่และ
รูปภาพ (ดูรายละเอียดของปัญหาในข้อ ๕.๑.๖ และข้อ ๕.๑.๗)
หน้า ๑๖๔

ข้อเสนอแนะ (ดูหัวข้อ ๕.๑.๖ - ๕.๑.๗)

๕.๒.๓.๕ ปัญหา การทดสอบนักเรียนต้องกระทำโดยสม่ำเสมอ จากการวิจัย
ทราบว่า ครูห้องปฏิบัติการภาษาทำการทดสอบนักเรียนเพียงบางครั้ง
เท่านั้น

ข้อเสนอแนะ ครูควรทำการทดสอบนักเรียนโดยสม่ำเสมอเพื่อจัดความ
ก้าวหน้าของนักเรียน การทดสอบอาจทำได้โดยวิธีทั้งแบบ Monitoring
หรือวิธีอื่น ๆ ที่ครูเห็นว่าเหมาะสม

๕.๓ ข้อเสนอแนะพิเศษ

สถาบันการศึกษาจัดให้มีการสอนครูที่จะไป เป็นครูห้องปฏิบัติการภาษาโดยเฉพาะเพื่อ
ให้การสอนภาษาโดยใช้ห้องปฏิบัติการภาษาขยายตัวกว้างขวางออกไป.

ภาคผนวก

ตัวอย่างหนังสือแนะนำตัวภาษาไทย

คณะบดีมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มีนาคม ๒๕๐๔

เรื่อง ขอสมัครเข้าหลักสูตรห้องปฏิบัติการภาษา

เรียน ท่านผู้อำนวยการห้องปฏิบัติการภาษา

ข้าพเจ้าเป็นนิสิตปริญญาโท ของคณะบดีมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
แผนกวิชาสัตตภัณฑ์ศึกษาชั้นปีที่ ๒ มีความประสงค์จะขออนุญาตทำการสมัครเข้าหลักสูตรห้องปฏิบัติการ
ภาษาในสถาบันของท่านทุกคน เกี่ยวกับการดำเนินการสอนและความรู้โดยทั่วไปในเรื่องห้อง
ปฏิบัติการภาษาตามสภาพที่เป็นอยู่ในห้องปฏิบัติการภาษาของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง
"การศึกษามาตรฐานความสามารถที่จำเป็นสำหรับผู้ที่จะเป็นครูห้องปฏิบัติการภาษา"
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความมุ่งหมายจะศึกษาความสามารถโดยทั่วไปของครูห้องปฏิบัติการภาษา เพื่อ
เปรียบเทียบมาตรฐานที่ทางต่างประเทศได้กำหนดไว้ แล้วนำผลการเปรียบเทียบมาสรุป
และให้ข้อเสนอแนะอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานห้องปฏิบัติการภาษาของคณะครูผู้มีหน้าที่
เกี่ยวข้องในท่านนี้ต่อไป

อนึ่ง เพื่อประกอบการสมัคร ข้าพเจ้าใคร่ได้ชมห้องปฏิบัติการภาษาของท่าน
เพื่อพิจารณาประกอบการตัดสินใจครั้งนี้ด้วย

หวังว่าท่านคงให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายชัยยงค์ พรหมวงศ์)

แบบสอบถามประกอบการสัมมนา

เรื่อง ความสามารถที่จำเป็นสำหรับผู้ที่จะเป็นครูของปฏิบัติการภาษาในพระนคร

ขอสอบถาม

วันที่ เดือน พ.ศ.

ก. เกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

เพศ

อายุ

ข. เกี่ยวกับห้องปฏิบัติการภาษา

ประเภท

ระบบ

ภาษาที่สอน

ลักษณะทั่ว ๆ ไป

ค. ความสามารถที่จำเป็นสำหรับผู้ที่จะเป็นครูของปฏิบัติการภาษา

หมวดที่ ๑ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับห้องปฏิบัติการภาษา

๑. ท่านทราบหรือไม่ว่าห้องปฏิบัติการภาษามีที่	ทราบ	ปานกลาง	ไม่ทราบ
ประเภทหรือที่ระบบ? (อธิบายให้ผู้สัมภาษณ์ฟัง)

๒. ท่านเข้าใจจุดมุ่งหมายของห้องปฏิบัติการภาษา	มาก	ปานกลาง	ไม่ทราบ
ที่เพียงไร?

๓.	ท่านทราบหน้าที่ของห้องปฏิบัติการภาษา ดีเพียงไร?	มาก	ปานกลาง	ไม่ทราบ	
๔.	ท่านเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับ ห้องปฏิบัติการภาษาดีเพียงไร?	มาก	ปานกลาง	ไม่ทราบ	
๕.	ท่านทราบหรือไม่ว่า ทำไมครูจึงควรทราบ ลักษณะทั่วไปของห้องปฏิบัติการภาษาแต่ละ ประเภท?		ทราบ	ไม่ทราบ	
๖.	ท่านรู้เรื่องเครื่องบันทึกเสียงดีเพียงไร?	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย
๗.	ท่านรู้เรื่องของเทปดีเพียงไร?	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย
๘.	ท่านรู้เรื่องของเครื่องเล่นจานเสียงดี เพียงไร?	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย
๙.	ท่านรู้เรื่องของแผ่นเสียงดีเพียงไร?	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย
๑๐.	ในขณะที่สอนท่านควบคุมการใช้เครื่อง อย่างไร	มีช่างประจำ	การโรง	นักเรียน	คุณเอา
๑๑.	ท่านทราบไหมว่า การติดตั้งห้องปฏิบัติการ ภาษาของท่านใช้จ่ายเงินไปเท่าไร	ทราบดี	ทราบบ้าง	ไม่ทราบ	
๑๒.	ท่านทราบราคาค่าการติดตั้งห้องปฏิบัติการ ภาษาของสถานอื่นหรือไม่ (ยกตัวอย่าง ๒-๓ แห่ง)	ทราบดี	ทราบบ้าง	ไม่ทราบ	
๑๓.	ท่านทราบวิธีใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในห้อง ปฏิบัติการภาษาของท่านดีเพียงไร?	ทราบดี	ทราบบ้าง	ไม่ทราบ	

หมวดที่ ๒ ความสามารถในการควบคุมเครื่องมืออุปกรณ์

๑๔. หากมีเครื่องมืออุปกรณ์เสียหายไม่มากนัก ท่านจะทำอย่างไร?	ซ่อมแซมเอง	ช่างประจำชม	ส่งร้านซ่อม
๑๕. ท่านมีหรือคิดจะใหม่ที่ปรึกษาหรือไม่?	มี	คิดจะใหม่	ไม่คิด
๑๖. ท่านมีหรือคิดจะมีช่างประจำเป็นผู้ช่วยหรือไม่?	มี	คิดจะมี	ไม่คิด
๑๗. ในการรักษาป้องกัน ท่านมีวิธีการอย่างไร?	ดูแลเอง	ให้เป็นภาระของเจ้าหน้าที่คุมเครื่อง	ให้นักเรียนช่วย
๑๘. ท่านมีความรู้ในการรักษาป้องกันและการบำรุงซ่อมแซมเครื่องเพียงไร?	มาก	ปานกลาง	น้อย ไม่เลย
๑๙. ท่านมีหรือคิดจะใหม่บุคลากร (นักเรียน) สำหรับช่วยในการซ่อมแซมเครื่องมือหรือไม่?	มี	คิดจะมี	ไม่คิด

หมวดที่ ๓ ความสามารถในด้านวิธีการสอน

๒๐. ท่านเตรียมบทเรียนอย่างไร?	เตรียมเอง	มีคนเตรียมให้	ไม่คิดเตรียม
๒๑. เวลาเขียนบทเรียน ท่านมีบท (script) หรือไม่?	มี	ไม่มี	
๒๒. ใครเขียนบทให้?	เขียนเอง	มีคนเขียนให้	ไม่ต้องเขียน
๒๓. ใครเป็นผู้อ่านให้นักเรียนฟังเสียง?	อ่านเอง	เจ้าของภาษาอ่านให้	คนอื่นอ่านให้

๒๘. ท่านมีแบบมาตรฐานสำหรับบรรยายนำเพลงหรือไม่?	มี	ไม่มี	
๒๙. เมื่อมันตึกเสียงเรียบร้อยแล้วใครเป็นคนรักษาเพลง?	รักษาเอง	คนอื่นรักษาให้	
๓๐. ท่านมีคู่มือมาตรฐานสำหรับใส่เพลงหรือไม่?	มี	ไม่มี	
๓๑. ท่านมีหนังสือทะเบียนเพลงหรือไม่?	มีครบ	มีไม่ครบ	ไม่มี
๓๒. ท่านมีแบบสำรวจเพลงหรือไม่?	มีครบ	ไม่มี	
๓๓. ในระหว่างทำการสอน ท่านอยู่ตลอดชั่วโมงหรือไม่?	อยู่	อยู่บาง	ไม่อยู่เลย
๓๔. ท่านเคยติดต่อกับนักเรียนขณะทำการสอนโดยวิธี หรือไม่ เพียงไร?	เคยบ่อย	เคย	ไม่เคย
๓๕. ท่านเคยเดินไปตามกุหาต่าง ๆ ของนักเรียน บ่อยครั้งหรือไม่?	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เคย
๓๖. ในระหว่างที่ท่านติดต่อกับนักเรียน ท่านเคยแก้ ขอบครั้ง ข้อผิดพลาดของนักเรียนหรือไม่?	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เคย
๓๗. นักเรียนเคยเรียกท่านเพื่อซักถามปัญหาที่เรียนหรือไม่?	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เคย
๓๘. ท่านมีการเช็คสมุดผู้เข้าเรียนหรือไม่?	ทุกครั้ง	บางครั้ง	ไม่เคย

๑๕. แบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในห้องปฏิบัติการภาษาของท่านนั้น	ออกแบบเอง	มีแบบไว้	ไม่มีเลย
๑๖. ในชั่วโมงแรกที่ทำการสอน ท่านจัดให้มีการปฐมนิเทศหรือไม่?	มี	มีบางครั้ง	ไม่มี
๑๗. ท่านบันทึกเสียงเทปสำหรับปฐมนิเทศอย่างไร?	บันทึกเอง	คนอื่นทำให้	
๑๘. ในการบันทึกเสียงบทเรียนต่าง ท่านใช้คำสั่งเป็นภาษาอะไร?	ภาษาของเรา	ภาษาที่ต้องการเรียน	
๑๙. ท่านมีความสนใจในเรื่องการปฐมนิเทศเพียงไร?	มาก	ปานกลาง	น้อย ไม่เลย
๒๐. ท่านเคยให้มีการหยุดพักระหว่างเวลาเรียนหรือไม่?	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เลย
๒๑. ในระหว่างหยุดพัก ท่านให้นักเรียนทำอะไร?	ฟังเพลง	ประกอบกิจกรรม	ไม่ทำอะไร
๒๒. ท่านเคยฉายภาพยนตร์สไลด์และฟิล์มสตริปประกอบการสอนหรือไม่?	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เลย
๒๓. ท่านเคยใช้แผนภูมิแผนภาพ และรูปภาพประกอบการสอนหรือไม่?	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เลย
๒๔. ท่านเคยให้นักเรียนแสดงกิจกรรมขณะเรียนในห้องปฏิบัติการภาษาหรือไม่?	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เลย
๒๕. ท่านเคยทดสอบนักเรียนหลังจากเรียนจบเป็นตอน ๆ ไปแล้วหรือไม่?	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เลย